

ville være de paalideligste, hvorefter man kan dømme om disse Ting, og derefter det ganske simple Spørgsmaal, som saa ofte kommer til at ligge for, hvor der er Tale om Vaan uden regelmæssigt Pant, hvorvidt der efter Forholdene dog er nogenlunde Sikkerhed, for saa vidt nemlig man vil tale derom. Det ærede Medlem talte om kunstige Midler, om kunstige Ting o. s. v., ja jeg synes, det gik saa vidt, at han virkelig troede, at de, der ikke ganske sluttede sig til ham i denne Sag, vilde til at opelste Kunstisukkerroer. Det er ikke Meningen. Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde chanceret Kulør med Hensyn til Goldprinciper eller med Hensyn til min Stilling til denne Sag, beder jeg ham at efterse mine Udtalelser om Goldspørgsmaal — jeg skal staa ved dem — og at efterse mine Udtalelser for 2—3 Aar siden, da Taleren var om paa lignende Maade at yde en vis Anerkjendelse, fordi de Bedkommende dyrt maatte købe de Erfaringer, hvorpaa Andre, hvis de lykkedes, senere kunde bygge.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds har for tredie Gang begjæret Ordet for en kort Bemærkning. Hvis Ingen gjør Indsigelse derimod, vil jeg anse Samtykket for givet. (Ophold.) Det ærede Medlem har Ordet.

Tauber: Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har troet at burde berigtige en Feiltagelse, som berøede paa en Feiltagelse fra hans Side, finder jeg mig nødt til at berigtige en Feiltagelse, der vistnok fra alle Sider vil blive erkjendt for at være en Feiltagelse. Jeg har aldrig tillagt mig agronomiske Kundskaber eller indladt mig paa agronomiske Udvøllinger, men jeg har kun ganske simpelt sagt, at der sikkert ikke er Nogen her i Thinget, som er sagtyndig, og at det er uheldigt, naar man skal føre en saadan Diskussion, beraabende sig paa Sagkundskaben paa anden eller tredie Haand. Det er det Hele, jeg har sagt. Jeg havde mindst troet, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds her vilde lægge saa stor Vægt paa Sagkundskaben; det er ikke i alle Forhold, at han og heller ikke jeg kan gjøre det.

Buisk: Efter de Forhandlinger, som denne Sag har været Gjenstand for, og i Henhold til

det, som den ærede Formand udtalte ved Mødets Begyndelse om, at Talerne vilde se at fatte sig kort, skal jeg se at fatte mig saa kort som muligt. Jeg tænker mig, at efter de lange Forhandlinger her i Salen have de fleste Medlemmer dannet sig en Mening om, til hvilken Side de ville gaa, og for saa vidt kunde jeg have havt Lykt til helt at frasælbe Ordet, naar der ikke forleden Dag var fremkommet en Bemærkning af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), som blev slaaet fast af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Kruse), nemlig da han snakkede om, at de, som havde forskellige Meninger om denne Sag, skulde veies. Nu har det ærede Medlem udtalt, at han vilde fralægge sig, at det var paa en Guldvægt, de skulde veies, og jeg tror ogsaa, at det ikke var det, han mente; men jeg antager, at det vistnok var det ærede Medlems Tanke, at de, der havde en anden Mening end han i denne Sag, veiede overordentlig lidt overfor ham, og at det derfor var nødvendigt for os, der havde en stik modsat Mening af ham, for at faae Vægten til at stille til den rigtige Side, at der kom saa mange som muligt, om de ogsaa ikke veiede saa meget, thi der er jo et gammelt Ordsprog, som siger, mange Vække smaa gjør en stor Na. Jeg haaber, at dette maa tjene til Undskyldning for mig, som ikke i mindste Maade tror mig i Stand til at bringe noget særlig Nyt ind i Forhandlingerne, efter at saanange ærede Medlemmer have havt Ordet, for at jeg forlænger den megen Tale, der er ført om denne Sag. Det er jo under Forhandlingen om nerverende Lov fra alle Sider fremhævet, at der var to Grunde, hvorfor vi særlig skulde tage denne Sag under vor Baretægt, den første var Agerbruget og den anden var Hensynet til at flasske Arbeide. Hvad nu angaar Agerbruget, da kan jeg ikke sige andet, end at jeg har fundet mig i højeste Grad tilfredsstillet ved den Udtalelse, der blev fremført af den høitærede Finantsminister i det andet Ting, nemlig, at vi maatte hufke paa; at selv om denne Industri virkelig ogsaa kom til at gaa, vilde den kun blive drevet paa et høist begrændset Omraade i vort Fædreland. Fremdeles fortalte det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds os, at Sukkerroerne ikke kunde gro paa Vestkysten af Sylland og ikke Nord for Aarhus; men naar vi nu have hans egen Attest derfor, saa vil jeg spørge: skulle vi da virkelig gaa hen og, som den høitærede Finantsminister samtidig dermed udtalte,